

DIRECTOR - PROPRIETAR
CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dobrogeanilor 17

ORGAN SEPTAMINAL AL TINERIMEI DOBROGENE

ABONAMENTE:

Pe un an 8 lei
Pentru preoți și fătători 6 lei

Anunțuri și Reclame după invocătură

Proprietatea rurală din Dobrogea.

D. M. Vladescu-Olt, fostul administrator al domeniilor statului din această provincie, a făcut să apară o broșură, sub titlul de *Improprietăririle din Dobrogea*. În aceasta lucrare, după o scurtă introducere și după ce reproduce în întregime cito-va din rapoartele d-sale înaintate Ministerului, referitoare la lucrările de parcelare începute, depo-sedările din 1903 și 1904, improprietăririle veteranilor și insu-răților și cheltuelile și veniturile Statului, d-sa își propune să ne arate, dacă, atât timp eit a dirijat numita Administrație, a co-respus scopului patriotic și prevederilor politice ale oamenilor de Stat, care au înființat-o și sprijinise bunul ei mers înainte; dacă a luerat ce-va și dacă a administrat bine veniturile domeniiale. Ca un supliment *gra-tuit* la această broșură, se oferă onor. P. T. public o copie după procesul verbal de lichidarea gestiunii fostului Administrator, făcută în prezența unuia inspector financiar.

Faptul, că d. M. Vladescu-Olt cauță să-și justifice activitatea și cinstea în fața opinioanelor publice — acest Tribunal suprem, dar care din nefericire la noi nu e încă la înălțimea civilizației, pe care ne-o pretindem că o avem — să nu se ia drept un început fericit și nici să pară curios. Nă. Fostul d. Administrator cercă, să obțină o reabilitare

Să știe, căte acuzații pe căt de numeroase, pe atât de intemejato său adus direcțiunii ce d. Vladescu-Olt imprimase insti-tuțiunii, «de a cărei sîrguină depinde prosperitatea economică și buna stare a Dobrogei» — a acestel frumoase și însemnante provincii a țării românești».

De căt, trebuie eu regret să mărturisim, că, dacă în această broșură nu ni se aduce, nimic nou la cunoștință, tot pe atât de puțin ni se dă satisfacție la «nevoile și nedreptățile în care zăcem de atât timp».

Tristă constatare pentru autorul broșurei în chestiune — du-reroasă pentru noi!

D. Vladescu după ce susține, că starea reală a chipului cum se stăpînește proprietatea în Dobrogea dezmine toate discu-tiunile următe și respinge toate soluțiunile care au fost propuse

în necunoștință de cauză — din condescendență sau alte consi-derări, d-sa ezită să fixeze discuțiunile și soluțiunile la care face aluziune — se oprește, cît privește colonizarea și viitoarele improprietări, la niște proiecte, care se pot găsi de fie-ce profan în orice carte de .. citire; iar cît privește depo-sedările de pămînt — această chestiune care pasio-nează pînă la revoltă popula-unea do aici — d-sa, se mulțumește să ne dea textul cunoscutel circulări de acum un an.

Am arătat, în studiu ce am publicat în corpul acestui ziar, într-un mod clar și indisutabil, că soluțiunea dată în această arzătoare și vitală chestiune a depo-sedărilor de pămînt — «pro-nunțate în baza unor tablouri făcute în mod rapid și cu defec-tele inerente a acestui fel de a lucra, cu mențiuni inexacte», — luerări ce au fost suspendate prin ordinul telegrafic No. 32304 din 31 Martie 1903, din cauza agitațiunilor ce provocaseră — păcătușește contra celor mai ele-mentare noțiuni de logică și bun simț, că e, mai presus de toate, ilegală și antinaționalistă și de parte de a împăca spiritele de aci, legitim alarmate.

In această privință, d. Vladescu-Olt, azi cînd nu mai e funcționar al Statului — ah, cît e de greșit concepută la noi ideia de Stat! — ca unul care «a fost în Dobrogea, a străbatut-o în toate direcțiunile și o cunoaște-să eu sat», era dator să expună, eu autoritatea ce i-o dă demnitatea pe care a ocupat-o, celor de la centru «care cunoște foarte puțin această provincie», șadevărata situație a lucrurilor și starea precară ce se creaază acelora — bună Română, care se găsește aici și luptă din răsputeri pentru prosperitatea și frumosul viitor al acestei provincii». Atunci d-sa nu numai că putea să nădăjdu-iase la o reabilitare în fața opiniunei publice, la care apelează, dar ar fi eștișat și un titlu ne-peritor la recunoștință popula-țiunii din această de Dumnezeu și legă uitată provincie.

Scruțeze-șă d. Vladescu-Olt un moment conștiință și răspundă-ne, dacă drept e, că acești oameni, lăsați astăzi amar de vreme pradă samavolniciei și bunului piac al tuturor veneticilor și lepădătu-riilor soarte, să plătească nesă-buinitatea unor legă «făcute fără nici un scop, de căt cel fiscal, fără nici o prevedere sau seri-oasă organizare»?

Răspundă-ne fostul d. Admi-

nistrator, dacă drept și legal e ca «speculatorii de pămînturi, care, în schimbul a cîteva tim-bră a 25 bani, posedă azi moșii de sute de milă de leu» să conti-nue a se răsfăta în plăcerile ce le asigură aceste bunuri și să plătească oalele sparte toamăi aceia, care după un singur an rău măincă porumb procurat de stat din Laplata?

Proprietatea rurală «această temelie care formează trăinicia oră-țării stat modern» — a atins la noi, în mai multe părți, după cum însu-și d. Vladescu susține, cel mai înalt grad al nesiguran-ței și al neliniștei.

In studiu ce am publicat a-supra proprietăței rurale din această provincie am dezvoltat pe larg această chestiune; am arătat starea inspirătoare de se-rioase îngrijiri, ce ar putea să provoace agitațiunea în care se găsesc spiritele de aci; am citat exemple dintr-un trecut foarte apropiat; ne-am exprimat temea, că ar fi trist ca istoria să se repece și am făcut responsători de eventuale nenorocirile pe toți aceia cu putință și chemarea de a le preveni.

Astăzi, cu ocazia discu-țiunii asupra broșurei d-lui Vladescu-Olt și asupra căreia vom reveni, atragem din nou aten-țiunea acelora, în miinile căror sunt incredințate destinile provin-ciei, care — după cum spuneă regretatul Mihail Cogălniceanu — justifică perderea frumoasei Basarabi.

Dacă noi, Dobrogenii, ne-am arătat pînă acum de o docilitate impinsă pînă la servitudine; dacă în respectul nostru față de legile sanctionate de Acela, Care, în proclamația de la 14 Noembrie 1878, ne invita să salutăm cu iubire drapelul românesc, care va fi pertru noi drapelul liber-tății, drapelul dreptăței și al păcii, n-am crenit în fața îndatoririlor chiar ilegale, nu trebuia să se tragă de aci conclu-zinea, că suntem o turmă de imbecili, un conglomerat de inconșienți de drepturile noastre.

Dreptatea e cu noi; nu cerem de căt dreptate, în numele drapelului care ne-a garantat-o și pe care pe căt il venerăm astăzi, pe atât vom și să-l servim cu nestrămutată credință și supu-rere oarbă ca mâine.

—

Serviciul Maritim Român

IV

Vom continua, să răspundem la întrebarea, dacă linia orientală a dat rezultatele dorite.

In adevar, pînă în prezent circumstanțele pe această linie ne-ău fost favorabile, căci nu am avut de în-registrat niciodată un accident de pe urma căruia să vedem intrerupte cursele între Constanța—Constantinopole; dar aceasta a fost o șansă și nu putem prevedea că vom fi tot atât de favorizați și de acum înainte mai cu seamă că astăzi, când vapoarele noastre au o oare-care etate, intreruperile lor din cursă pentru reparații vor deveni din ce în ce mai frecuente și de durată mai lungă. Va fi destul că, în timpul unei asemenea reparații, care ar pună pe unul din vapoare la imposi-bilitatea absolută de a naviga înainte de o lună, două sau chiar mai multe, un accident neprevăzut să imobilizeze și pe celălalt vapor, pentru că să se întrerupă cursele pe linia Constanța—Constantinopol.

Odată linia pînă în Egipt înființată și deservirea regulată a liniei Constanța—Constantinopole asigurată, am putea cu certitudine compta și pe o sporire considerabilă a traficului de călători.

Relevăm în prima linie că, în considerația vitezelor de 18 noduri și confortului vapoarelor noastre, am acapara tot *contingentul de pasageri* între Constantinopole, Pireu și Alexan-dria, niciodată din cele-lalte companii existente neputându-ne face o concurență serioasă.

Apoi, prin extensiunea liniei noastre *cota internațională ria Constanța spre Egipt*, astăzi aproape cu totul părăsită ar căpăta *un loc de rază* printre cele-lalte rute, cari actualmente fac pe pasageri să dea preferință călătoriei pe Marea Mediterană.

Pe cănd astăzi se poate ajunge la Alexandria, spre exemplu, de la Berlin, *ria Brindisi*, în 5 zile, 8 ore, sau *ria Triest*, în 5 zile, 12 ore, durata tra-jeiului *ria Constanța* este nu mai puțin ca 6 zile, 21 ore. O asemenea propor-ție în favorul rutei *ria Constanța* există actualmente și în cele-lalte rela-țiuni: Londra-Paris și Viena-Alexandria.

In fapt, ce valoare practică pentru capacitatea de concurență a rutei de călători poate oare avea o călătorie rapidă de la Paris sau Berlin pînă la Constantinopole, cind pasagerii odată sositi în acest din urmă port, sunt nevoiți să aștepte nu mai puțin de căt 27%, ore pînă la proximul vapor al companiei de navigație anglo-egip-tene *«Khedivich»*, pentru că apoi tocmai (precum exige interesele locale ale acestel societăți, și după ce pre-labilă au atins trei porturi intermediare de pe coasta Asiei: Mieh și a Greciei) să sosescă, în fine, la Alexandria, *terminusul călătoriei* după un drum pe mare de *aproape 4 zile*.

Odată însă linia S. M. R. prelungită pînă la Alexandria cu vapoare avind o viteza de 18 noduri, starea actuală a lucrurilor se schimbă cu totul în favorul rutei internaționale *ria Constanța*. Durata drumului pe mare dela Constanța la Alexandria, care astăzi este de 128 ore, s-ar reduce la 62%, ore, adică mai puțin chiar de căt jumătate; iar ruta însăși care, ocupă actualmente ultimul loc în clasificarea

rutelor, la imediat recordul asupra tuturor celorlalte rute, ocupând primul loc în toate privințele.

Din toate aceste puncte de vedere, se impune dar extensia liniei noastre maritime pînă la Alexandria și comandarea, spre acest sfărșit, a două noul vapoare poștale, cu o viteză de 18 noduri; bine înțeles însă că, în acest caz, cheltuiala necesară n-ar avea nici de cum să se face din bugetul ordinar al căilor ferate.

Considerațiunile din raportul d-lui N. P. Ianovici sunt tot atât de întemeiate, în cît în decursul anului 1904 s-a construit un nou vas pentru deservirea liniei orientale.

Dar numai cu acest bastiment în plus tot nu se poate prelungi actuala linie pînă la Alexandria, să a putut însă inaugura în mod definitiv linia pînă la Pireu.

Hotărîrea de a se extinde linia pînă la Alexandria există, numai începe îndoială, și în curind va fi adusă la îndeplinire. Decit, o asemenea hotărîre nu este suficientă. Mai trebuie încă și aceasta o considerație esențială să studiem în de aproape pietele ce ne propunem să deservim. Dar la aceasta noi nu ne-am gîndit încă, cu toate că cestiuarea este de mare însemnatate și ca atare trebuie să ne preocupe în primul rînd.

Vom să dezvoltăm relațiunile noastre comerciale cu Egiptul, și noi nu avem încă în această țară un reprezentant. Faptul pare straniu, de sigur: cu toate acestea așa este, România nu are în Egipt nici măcar o agenție consulară. Mai curind său mai tîrziu linia Constanța-Alexandria se va înființa. Pînă atunci se impune însă să cunoaștem cît mai bine terenul de afaceri ce îi oferă Egiptul, și la un asemenea rezultat nu vom putea ajunge de cît dacă vom înființa acolo, chiar de pe acum, o agenție consulară, una cel puțin de o cam dată, care să înceapă a studia în mod serios pietele acestei țări, precum și condițiunile în care am putea securge acolo cît mai bine produsele solului nostru.

Va trebui însă să se aleagă ca consul o persoană competență și cu dor de muncă. Sunt atîtea cestiuni de studiat, aceste cestiuni sunt atât de spinosă, în cît numai o persoană cu cunoștințe comerciale și economice temeinice, ar putea să ni le prezinte așa cum se cuvine.

Sacrificiile ce s'ar face cu întreținerea în Egipt a unei agenții consulare bine organizată, n'ar însemna nimic față de beneficiile ce ar rezulta pentru țară din înființarea ei.

In numărul viitor ne vom ocupa de linia occidentală.

Gh. Christodorescu

Hazul Săptămînei

Dacă își, străinul de localitate, coborind dealul, după ce să traversat strada, ca să nu cașă pe dinșii paiantele fostului sprijnic Paul Stătescu, opriindu-se în fața statuii lui Mircea cel Bătrân, unul dintre ei exclamă:

Sculptorul acesta trebuie să fi cunoscut bine istoria marșului Voievod!

REPORTERUL

— După Gion —

Reporterul, sau reporteră reprezintă un factor de cîptenie în organizația uneia colet de a 4-a putere a ori-erul stat civilizat, adică în organizația presei.

Reporter ba chiar reporteră, dacă nu reporterreasă, cîvînt pînă acum cîță va ană necunoscut, zboară acum pe buzele tuturor, căci cine n'a avut ocazia unea să fie descurtat din fir pînă în ată, adică interviewat de vr'un reporter, sau—ceva mai rar la noi de vr'o reporterreasă.

Si dacă poporul mai pocește unele cîvînte noi, dîndu-le cite un ghîont romînesc, cînd în cap elind în coadă, mai zice adică în loc de *Hosenstrâger* minunat de bine *cozondroc*, cuvî tul reporter însă reporter a venit din Franța și Anglia și reporter a rămas.

Reporterul face în regatul românesc, ca în toate statele monarhiei său re-publice, reportagiū.

Ce va să zice reporterul în timpul nostru?

Reporterul este o omul care dintr-o aruncătură de ochi, vede cînci acio unde D-ta n'ă vîzut de cît unul; este o funcție care, tîrzi de a avea aerul ca este o funcție, este o însemnată funcție, și care consistă într-o și totul, și auzi totul.

Aviz: reporterul nu poate fi de cît următoarea locuție românească:

— Ce al zis tu, că am zis eu că zis tă? În întreaga întrebare ce punte arează locuție să mășteșugul reporterului? — Dîntr'un singur condei reporterul trebuie să afie ce am zis eu, ce al zis tu, și ce a zis tă.

Ea, tu, el, en pluralelor, noi voi el, va să zicea toată lumea, adică Monsieur *Tout de Monde* adică *Herr Omnes*, — prin urmare, reporterul avind drept legă și poruncă să zice ce am zis eu că zis tu, ca zis tă, — zice o lume, său, mal bine, trebuie să zice pentru și fi în toată puterea cîntînului reporter.

Regulă generală: reporterul, care vede un lucru necunoscut de nu-l pricpe și ca un vițel la poartă nouă cînd s'apucă să-l vorbească de dinsul; reporterul care nu e învățat, preschimbă atît de cumplit lucru-despre care i s-a vorbit, în cît nici chiar autorul nu mal recunoaște săcărul său propriu.

Reporterul care a învățat despre toate dar, care nu are acel pic de talent, posibil mult sus, îl va face o dare de seamă mai moartă de cît moartea însăși, și pîrile vil, vorbitoare și caracteristic ale lucrului despre care îl vorbesc, vor fi lăsate într-un desăvîrșit și ne-pătruns întuneric.

* * *

Reporterul bun, pe o distanță relativ scurtă a văzut cînci deputați, 2 senatori, și cel puțin un personaj mare. — Le-a vorbit tuturor. — După conversație ca fie-care, redusă une ori la un salut obișnuit, a scos carnetul și în arănotării cari desfășură ieroglifele și cuneiformele, a scris cel puțin un interviu și zece informații, din care unele pot fi date ca „ultima oră”.

A mal văzut și a interwievat, tot în traiectul acesta vre-o șase profesori, vre-o 3 bancheri și doi actori, patru personajii însemnati din opozitie, opt flicari de cafele și cel puțin vre-o trei sau patru dintre acel oameni cari au aerul de a face totul și care în realitate nu fac nimic.

Pacestia reporterul îl stoarcă de „informații”, mai cu folos de cît pe totul, căci el, pentru a avea aerul că sunt în horă, se cred datorii a vizita cîrcurile, toate intrunite și toate conciliabilele.

Caută să fie un superb judecător de instrucție reporterul cel adevarat!

* * *

Dar, — și aci e un elență cu mult *skepsis*, — se poate să stîl multe, multe de tot, și să nu poți să le spul așa în cît să le faci să fie prețuite în măsura lor cea adevarată.

Aci intră în joc partea artistică a reportajului, aci începe să arăta acel pic de talent, pe care adevaratul reporter trebuie să-l aibă.

Stîl multe, dar ce folos, dacă nu stîl cum să le spul. — Reporterul afă de toate, are multe la carnet și burduf de tot felul de „informații”. — Când însă să le citeșcă pe hărțile atunci e astență!... Cititorul vede îndată că povestirea e incurcată și confusa, descripționea e palidă, peripețiile faptului nu se urmează cu repezicință și viața cu cari s'au petrecut pe teren. Nu merge!

Cititorul aruncă ziarnul și se simte plăcîosit.

Un asemenea reporter e dator să-si schimbe cariera nu at de cît. — Să se facă ori-ce chiar și diplomat, numai să nu rămîne reporter. — Se nenorocește pe el și nenorocește și ziarnul.

* * *

Si se forțează reporterul modern, în fel și în fel de chipul; ba și frânăr la C. F. R. ba se întreacă... pentru o zi la Mărăcina, ba are o convorbire cu bărbierul Regelul, în sfîrșit atîcă, cu mai mult său mal puțin succese ori-ce subiect, care crede el că va interesa pe cititorul ziarnului.

La toate acestea sacrificiile reporterul român nu s'a ales pînă acum, de cît cu

deosebirea de reporter date unor ligări, fabricație a R. M. S. Dar și acela Regia a fost sărată să le sfîncheză în ultimul timp, de cîrca ce nu le cumpără nici măcar reporteri.

Din Vinerea patimilor (Impresii)

Deși obosit de muncă, totuși nu și în imbold atavie, ce farmec puternic, mă atragește în seara noastră să merg la biserică, să asist la scena îngropărelor Mintuitorului.

Trebue să o mărturisesc, că fondul meu e religios, însă pentru înflorirea acestui sentiment chiar în intîma unei fîrșitășnice acupra dogmele religioase se sinte necesitate de anumite condiții corepunzătoare unui sentiment înalt.

Splendoarea firei ne inspiră, ne transportă în lumi visate.

Tot asemenea și casa Domnului trebuie să ne transporte în regiuni înalte, fie prin simplitatea și vechimea ei de veacuri, fie prin concursul tuturor artelor plastice: arhitectura, pictura, muzica, și poezia.

Bisericiile vechi de la țară, en turile lor îmbătrînute de vremuri, cu pictura lor naivă, en sfîrșit lor abia distingându-se din cauza luminărilor, cari i-ă suflat în cursul veacurilor, unde servesc preoți cu barba albă pînă în briu, en sprincenele sfînoase, mănușă impresionante adinc, mănușă inspirat evlavie și credință nesfîrșită, mănușă readus la anii copilariei, înădinduști și mănușă făcut să iei din biserică creștin en credință restarată, care mi-a fost zguduită adesea ori din temelie de realitatea ce nu o infățișază rea și nemiloasa știință.

Dar acum trăiesc într-un oraș cosmopolit, unde în loc de o biserică modestă din vremuri, trebuie să-mi îndrepătășă la catedrala cea nouă, împunătoare ca construcție arhitectonică, cu turie mărete, cu trepte ma moreene, unde servesc preoți tineri, mai tineri ca mine, cu covoare asternute pe jos, pentru fețele simândicoase, cu sfîrșit modern pe perete, cu sfîrșit care îl evocă în minte pe cutară Doamna din aristocratele ce veneau la mare să-l omorate uritul, în fine cu lume nouă împestrînată și înzorzonată, bărbății în haine cu otoțe la modă, cu guleră de oșchioapă, cu flori la botoniere, cocoane în rochii scumpe sub cari foșneci jupoane de mătăsă dantelate, iar în măini partind lemnioane cu cari te măsoară de sus cu protecție, întocmai ca la teatru.

Aci nu se văd moșnegi în haine albe și nici babe evlavioase făcind mătăniș ca în bisericiile de la țară.

Convoărbi și risete la dreapta și la stînga, ochiade prin unghere, în fine moravuri, cari contribue în a slabî crește dinții omului și a-l hotărî să iasă mai repede din locașul Domnului.

Dar eu mă întreb: nu e nimic în stare să mă reție în biserică, pînă la sfîrșitul serviciului? Da, arta te face să trăești într-o lume ideală.

Cant refugiu dar în pictură.

Dar pictura catedralei noastre e în contradicție cu legile artelor și bunul simț te face să respingi de a mai contempla niște sfînte cu ochi dați pesto cap, cu măini noduroase și disproporționate, iar la unele ca și cum ar fi suferit cîte de ce operări chirurgicale.

Nu știu care e și fost gustul și ținta finală a artistului; ceea ce pot preciza însă este, că pe mine mă resping asemenia sfînte.

Am fugit tot drăuna de falșitatea în artă.

Un subiect furat tratat în poezie său proză mă omoară de cîte de ori; o bucată muzicală falsă, cintată mă chinește rău.

Ordinea, tăcerea și respectul de cele sfînte ce domină în bisericele catolice mă miscă; cintarea uniformă a preoților catolici însă, lipsită de ori-ce artă mă respinge, mă face să cred că mă găsesc într-un loc de supliciu.

Orga lor, ori cît ar fi de armonioasă, nu va putea împlini golul muzicel vocal.

Mă găsesc mal în contact direct cu ideea de divinitate în geamia musulmanilor, unde în tăcere desăvîrșită și ingenuitatea își înalță rugile către Allah. Credința musulmanilor e capabilă să întărească multe suflete.

Si acum mă întreb: unde e mai bine? La catedrală cu treptele-l de marmură,

eu lumea neastimpărătă, cu sfîrșit după chipul și sămânarea femeilor din lumea mare ned în biserică, a veche de la țară, cu turie îmbătrînă, cu chipurile sfîrșitorilor abia distingându-se pe peretei sfîrșitor, unde preoți cu barba albă pînă în briu slujește și moșnegi în haine albe se roagă în gînunchi...

De sigur că acolo nici ar pris înădăște sufletește.

Pățele și Hristos sunt în mine și n'am nevoie, să cauț emoțional religios, acolo unde arta mă desigură, iar moravurile mă devenădăjdește.

PETRU VULCAN

CARNETUL UNUI POSAC

Impresii din călătorie

La Tulcea viață nu-i de fel — Nu nînt; să fiu de-o cără — De n'ar și Mircea cel Bătrîn, Vafă crede chiar la țară.

Viață nu e; în schimb e... vin — Doar astă să-i mai fie — E-o vorbă: Vinu-i unde e, Restul, o fudulie!

Seară avocați, doctori, slujbași. Iși iau în mintă firu — Si glosă la Ciobă nimeresc, Surmașcu său Bal-Kiru.

Un oare-care Fasulis — Si cu Algeriana — Il mai distrează pe Tulcenii. De uită damigeana

Ca'n săptămîna brînzei iar In sala lui Ciortan — Mai miorlăie două pisici — Si scîrpe — un figan.

La Monument, pe iarbă, jună Visează... biruințe. — Pe trotoare, puș de plopă — Si coaje de semințe!

Femei la Tulcea căcălău, Frumoase și mai slute, — Dar în grădină publică Nu 'ncap nică două sute

Ploșniș și pureci la hotel In pat sar c' armasarii. — Dar toate ar fi cum ar fi Dac' ar lipsi finfarăi.

Si... totuști nu te 'nduri să pleci, O spun fără de sfîrșat — Si știști de ce? La Tulcea e Rost strănic de pileată!

SAROGLU

INFORMATIUNI

D. Ion Lahovari, ministrul de domeniile, a fost săptămîna trecută în orașul nostru. D-sa, însoțit de d. Pariano, a vizitat depozitul de armăsari, tîrgul de vite și noul abator.

Cu aceasta ocazie d. Lahovari a avut o consfătuire cu directorii instituțiunilor de credit și cu comercianții de cereale din localitate asupra înființării unei burse.

In numărul viitor ne vom ocupa pe larg de această chestiune.

D. Colonel Mihăilescu, fostul comandant al Regimentului 33 Tulcea, fiind numit șef al statului major al corpului IV de armată, cu reședință la Iași, a părăsit orașul Tulcea.

In locul său, comandant al Regim. 33 a fost numit d. Colonel Christea Dimitrescu, fost comandant al Regim. 34 Constanța.

D. St. Dan, secretar al Primăriei Constanța, a fost numit secretar al consiliului județean în locul d-lui Vasile Mastero. Aceasta e una din schimbările de personal anunțate de noi; vor urma și altele.

La coloane din Tulcea. Focul a luat naștere în pământ, unde se găseau materii explozibile.

D. Costăcescu, secretarul general al Ministerului de domenii, însoțit de d. prefect al județului și d. administrator domenal, după ce a vizitat mai multe localități din județul nostru, pentru a referi Ministerului în ceea ce privind plantatiunilor, a trecut în județul Tulcea în același scop.

Pe cînd stîm, părere emisă de d. Pariano în această cestune, a fost împărtășită și găsită bună de d. Costăcescu.

După cum am anunțat, săptămîna trecută Directorul nostru a fost la Tulcea. Asupra scopului acestel vizite vom veni cu detaliî în numărul viitor.

D-nit Simion Petrescu și Const. Luzeanu, sîu fost numiți în posturi de comisari sanitari, înființate pe lîngă Primaria noastră.

Săptămîna aceasta va rîsi în județ persoană autorizată de noi spre a face incasările abonamentelor.

Onor. cititori, mai ales proprietari de pămînt, de a căror interes ne-am ocupat de la început cu multă asiduitate și vom continua să luptă fără pregeu pînă vom redea dusă în un bun și sigur sprijin cauzelor lor — fără a ne da într-o parte față de numeroase sacrificii materiale — sunt rugăti să raspundă cu acoceag și surjă și să ne doză tot sprijinul la grea luptă ce am întreprins contra morărilor care un trecut dureros le-a făcut să fie erilate în principiul de guvernămînt.

Imediat după incasarea abonamentelor va avea loc tragerea la sorți pentru acordarea premiilor ce oferă primul nostru și care constă în 100 lei numerar, premiu I și o frumoasă pendulă, premiu II.

La examenul de secretari rurali, punut în localul Prefecturii noastre, au răsușit următorii candidați: George Ștefănescu, Dimitrie Munteanu, St. Moldoveanu, G. Codrescu, Ariton Nalant, Ion Șerbanescu, Ion Voiculescu, Bărsescu, Ilie Vasiliu, Nicolae Flanțea, Ștefan Greco, Emil Dracopol, S. Nichita, Panait Bănică, G. Stegărescu, Matei Lumezeanu, Zaharia T. Șerban, Radu, Radu Grigoriu, C. Stanciu, C. Popescu, Gh. Bărleanu, V. Tîhan, Gh. Mihăiescu, P. Th. Ionescu, Ap. Dascălu, St. S. Teodorescu, Ioan Georgescu, G. S. Costescu și Doicu I. Hristu.

Marinarul Filip Georgescu, fiind în stare de ebrietate, a fost ajuns dintr-o trening accelerat, care i-a fracturat picioarele și i-a produs grave răni la cap.

Dl. Georges Stătescu, actual compabil al suc. Băncii Agricole Constanța fiind avansat agent al Băncii Agricole Corabia, Dl. C. Costinescu și la suc. Brăila a fost transferat la Constanța.

V. C. Popovici, judecător sindic la trib. Constanța, a fost numit judecător la același tribunal în locul d-lui Gh. Mihail demisionat. Al. Mandresi procuror la trib. Bacău, a fost numit judecător la trib. Constanța. Victor Nicolaescu portărei trib. Constanța, a fost numit ajutor de judecător la ocolul Drăgușeni Vilcea. Constantin Irimescu a fost numit portărei la trib. Constanța.

Pentru a fi înțeleasă în cîteva ore înainte de a se omori, o serisoare la poștă și a se adresa d-nei Ecaterina Ionescu din Rahova București.

In ziua de 21 cîrînt, la amiază, erie Dimitriu, de fel din Hasancea, a dus în port și apropindu-se de el și-a tras trei gloante de revolver la cap, căzind în mare. După o jumătate de oră, a fost pescuit și transportat la spital. Cauza sinuciderel este mizeria. Sinușul depusese, cu cîteva ore înainte de a se omori, o serisoare la poștă și a se adresa d-nei Ecaterina Ionescu din Rahova București. În serisoarea, disperatul cerea ertare și în ea s-a găsit și cheia de la cutul lui de bagaje.

Așa că, ca pe cînd trăia funcționarea și a primit salariile înainte de sfîrșitul Serbători, invățătorii din județul nostru, nu sîu fost achitati nici pînă în ziua de astăzi, 1 Mai.

Înregistrările cu deosebită minărire, această neglijență și nu stîm — său nu vrem să stîm — nu sîu atribuibile.

Cu atît mai mult trebuie să indignez pe orice care această neglijență greșeală, nu sit cea mai mare parte dintr-o invățătorilor trăiesc în comune cu elemente de reîne și anul acesta cu dosavîrsire lipsă de mijloace de existență chiar pentru el însuși.

La Anadoluhiol s'a dat un bal, organizat de d-nii D-r Georgesco, Ionescu și Oaneff, în felosul bisericii locale în construcție. Venitul net a fost de 500 lei.

Act de mulțumire

S'a primit la Prefectura de Constanța următoarea suplică:

Domnule Prefect,

Subsemnatil veteran din Comuna Chiragi, pînă Mangalia, județul Constanța, cu deosebită stîmă supunem la cunoștință D-voastră următoarele:

Cea mai mare parte din noi am venit aici în Dobrogea încă din toamna anului trecut 1904; aici după cum știut este, nu puține ci foarte multe am avut de suferit, cu deosebire încă iarna trecută, care fiind prea grea am suferit atât materialmente cît și morale, deosebită, mai virtos că și vara anului trecut a fost cu desăvîrsire nerodnică. Mulțumînd însă buniei Domniei-voastre îngrijiri ce am avut în toate ocazuniile de suferință, căci am fost în continuu ajutați cu hrana necesară și nutrețuri pentru vite, pentru care noi în totdeauna vom mulțumi, căci dacă ne lipsea acest ajutor cu siguranță eram perduși, atât noi, copiii cum și vitele noastre. Tot în această primăvară am primit și porumb de hrana tot de pomană, cu fonduri strinse de un comitet fără a avea noi cunoștință de către cine e compus, pentru care iată și exprimăm viile noastre mulțumiri, rugind pe Dumnezeu să țină sănătoșii pe bine-voitorii noștri. Ne avind putere D-lo Prefect, subsemnatil ne permitem să rugă bună voînță a Domniei-voastre ca în numele nostru și pentru noi să arătați mulțumiri Comitetului de inițiativă, care ne-a dat porumb de pomană și care, putem a zice, că ne-a salvat mult din mizeria neagră în care ne găsim cu mic copilaș. Nu mai puțin, Domnule Prefect, de la venirea noastră în această parte a țării, Domnul Frații M. și V. Cotta, comercianți în Constanța, au pus în totdeauna la dispoziția noastră hanul D-lor ce il au în Constanța, pentru care nu ne-ați luat nici o dată plată dindu-ne în cele mai multe rînduri chiar și mîncărî în mod gratuit, întru cît noi nu avem cu ce plăti.

Pentru care le aducem de asemenea mulțumirile noastre. Suntem cu cel mai profund respect.

Urmează 35 de semnături.

POSTĂ REDACTIEI

D-lui Achile Dumitriu, avocat, Tulcea.

Am avut fericirea și placerea de a te cunoaște. Am discutat și am căzut de acord asupra multor puncte. Totuși a ceea ce următoare, m'a făcut ca să uit un lucru principal.

In această provincie, de care stău strins și nedespartit legate trecutul și viitorul nostru orașul Tulcea — pe cît m-am convins — are multe și felurile nevoli.

Nu fac politică — mi-a spus. Politică, în înțelesul tulcean al cuvintului, nu îl să fac și dori să fac vr'o dată. E acea politică de care Gentz spune, că a încăput pe mâinile căreia nu așa se percepe. Politică însă, care — după Weldeck Rousseen — constă în a trăi viață și giururile poporului său, în a împărtăși toate nevoile și emoțiunile lui, în a înțelege pînă și visurile lui, obligat este să fac. Poziția d-tale în localitate și-o reclamă și și-o impune.

«Dobrogea Jună» nu urmează de cînd această linie de conduită; a dovedit-o pînă acum și nu înțelege să se abată vr'o dată. Vezi face un serviciu și ziarul, la căreli fințare mai departe cu bună-voință și contribuie și cauzelor noastre și a orașului, în care trăesci, în special,

dacă-ți vei da osteneală să tratezi din cestunile în legătură cu interesele a cestui important centru. Sîi cînd zîd interese tulcean, zîd și interes al D-tale propriu.

In plăcă speranță, că în curînd te vom prenumări printre co-aboratorii Dobrogei Jună, îți trimînd mulțumiri anticipate.

S.

PREFECTURA JUD. CONSTANȚA

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 30 Mai a. c. se va ține licitație publică în localul acestui prefectură, spre a se da în antreprișă execuțarea lucrărilor pentru construirea două poduri de cîte 6 m. deschidere, cu tablietul de beton armat, la punctele Tașcul și Peletia din comunele Cicârcaci și Caraharman, în valoare totală de leu 28,136 bani 73.

Ofertele vor fi sigilate și se vor primi în citata zi pînă la orele 4 p. m., insotite de garanție provizorie de leu 1200.

Supra oferte nu se primește.

Proiectele acestor lucrări se pot vedea în cancelaria serviciului județian, în toate zilele de lucru.

Dispozițiunile art. 78-83 din legea contabilității publice, art. 1 din condițiunile generale pentru întreprinderi de lucrări publice ale Ministerului și art. 95 din legea pentru organizarea meserilor sunt aplicabile la această licitație.

No. 3386 25 Aprilie 1905.

De oare ce nică la două licitație care a fost fixată să se țină la Prefectură în ziua de 8 Aprilie currenț, nu s'au prezentat concurenți spre a se da în antreprișă furnizarea unor efecte și obiecte necesare spitalului județian din Cernavoda, anume notate în lista aflată la Prefectură, se aduce la cunoștință generală că, în acest scop, se va ține o a treia licitație publică în localul Prefectură în ziua de 16 Mai a. c.

Ofertele vor fi sigilate și se vor primi în citata zi pînă la orele 4 p. m., insotite de garanție provizorie de leu 100.

Supra oferte nu se primește.

Predarea se va face franco gara Cernavoda, pe adresa Spitalului. — Lista de număr și felul efectelor și obiectelor se poate vedea în cancelaria serviciului județian, în toate zilele de lucru.

Dispozițiunile art. 72-83 din legea contabilității publice și art. 95 din legea pentru organizarea meserilor sunt aplicabile la această licitație.

Prefect, C. PARIANU

Secretar, V. MASTERO

No. 3781, 29 Aprilie 1905.

ROMÂNIA

PRIMARIA COM. CONSTANȚA

PUBLICAȚIUNE

Prețul ședît la licitația ținută în ziua de 9 Aprilie currenț, pentru vinzarea locului comunal situat în caleul No. 142 litera H în mărime de 203,50 m. p. neaprobîndu-se de Comisiunea de licitații prevăzute la art. 49 din legea comunală se publică spre cunoștință generală, că pentru vinzarea acestui loc se va ține o nouă licitație în localul acestui Primărie în ziua de 28 Mai a. c., orele 3 p. m.

Licitatia se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72-83 din legea asupra contabilității generale a statului.

Supra oferte nu se primește.

Proiectul se poate vedea la preotul din caleul Dorobanț în toate zilele.

licitație în localul acestui Primărie, în ziua de 30 Mai orele 3 p. m.

Licitatia se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72-83 din legea asupra contabilității generale a Statului.

Supra oferte nu se primește.

Concurenții spre a fi admisi la licitație vor depune o garanție provizorie de 200 leu.

Prețul vinzării acestui loc se va responde integral în casa comunală imediat după aprobarea licitației, iar planul de situație în care se poate vedea în cancelariile acestui Primărie în toate zilele de lucru de la orele 8-12 a. m. și 2-6 p. m.

No. 626, 26 Aprilie 1905.

Prețul ședît la licitația ținută în ziua de 12 Aprilie a. c. pentru vinzarea locului comunal, situat în careul No. 142 litera G în mărime de 201,50 m. p. neaprobîndu-se de comisiunea de licitație prevăzută la art. 49 din legea comunală se publică spre cunoștință generală că pentru vinzarea acestui loc se va ține o nouă licitație în localul acestui Primărie în ziua de 31 Mai a. c., orele 3 p. m.

Licitatia se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72-83 din legea asupra contabilității generale a statului.

Supra oferte nu se primește.

Concurenții spre a fi admisi la licitație vor depune o garanție provizorie de 200 leu.

Prețul vinzării acestui loc se va responde integral în casa comunală imediat după aprobarea licitației, iar planul de situație în care se poate vedea în cancelariile acestui Primărie în toate zilele de lucru de la orele 8-12 a. m. și 2-6 p. m.

p. Primar, N. Simionescu

Secretar, St. Dan

No. 643, 27 Aprilie 1905.

PRIMARIA COM. CAROL I

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 8 Mai currenț, se va ține licitație publică în localul școală din cătunul Dorobanț comuna Carol I, spre a se da în întreprindere executarea construcției unei biserici în cătunul Dorobanț, după proiectul aprobat de Episcopia Dunării de Jos și Ministerul Cultelor. Valoarea după deviză a acestui lucru este de 32,197 lei și bani 72.

Ofertele vor fi sigilate și se vor primi în citata zi pînă la orele 12 a. m.

Concurenții pentru a fi admisi la licitație trebuie să depună o garanție provizorie în bani sau efecte publice ale statului sau garantate de stat de 4% din valoarea devizului; iar garanția definitivă va fi de 10% din valoarea contractată.

Suma destinată pentru construcția biserică este depusă la bancă.

Supra oferte nu se primește.

Proiectul se poate vedea la preotul din cătunul Dorobanț în toate zilele.

A VIIS

Sub-semnată aduc la cunoștință Onor. Părinți Constanțieni, că pe lângă atelierul meu se va construi o biserică.

Supra oferte nu se primește.

Proiectul se poate vedea la preotul din cătunul Dorobanț.

Tot de odată asigur că în atelierul meu se lucrează foarte și se face o mare economie de stofe.

Comenzile și efectările se fac în atelier. Primește și fete în găzdu, dându-le îngrijire pașteasă.

Tot

